

Inducing More Mitzvot/G-d's Name

שלחן ערוך [אוי"ח תרע"א/ב] - כמה נרות מדליק? בלילה הראשון מדליק אחד, מכאן ואילך מוסיף והולך...

<p>הרמ"א - וי"א דכל אחד מבני הבית ידליק וכן המנהג פשוט</p> <p>הרמ"א [שם תרע"א/ג] - ואפי' אם הוא אצל יהודים ורואה הנרות, אם רוצה להחמיר על עצמו ולהדליק בפני עצמו, מדליק ומברך עליהם, וכן נוהגין</p>	<p>שלחן ערוך - ואפילו אם רבים בני הבית לא ידליקו יותר</p>
---	--

הסבר המשנה ברורה [תרע"ז/ט"ו - ט"ז]:

<p>ויש מן הפוסקים [בית יוסף ומהרש"ל, והפרי חדש סתם כמותם] שסוברין אחרי דחז"ל פטרוהו ע"י הדלקת אשתו לא כל כמיניה לומר איני רוצה לצאת בשל אשתי וידליק בלא ברכה. והנה אף דודאי אין למחות ביד הנוהגין לברך אחרי דהרבה אחרונים הסכימו לברך מ"מ טוב יותר [כז] להדר לשמוע הברכות מפי אחר ויענה אמן [ויכוין לצאת בהן] וידליק נרותיו או יראה לשער להדליק נרותיו ולברך עליהן זמן מה קודם שמדלקת אשתו בביתו דהיינו שהיא מדלקת אחר מעריב כמנהג העולם והוא ידליק קודם מעריב:</p>	<p>אף דמדינא פטור להדליק אם מדליקין עליו בביתו, אם רוצה להחמיר על עצמו ולהדליק בעצמו = רשאי, ובלבד שיכוין במחשבתו קודם שעת ההדלקה [מגן אברהם בשם מהרי"ל ולבוש] שאינו רוצה לצאת בשל אשתו, וממילא לית כאן משום "ברכה לבטלה", דכיון שאינו רוצה לצאת בהדלקתה = חל חיוב הדלקה עליה. וכן סתמו הרבה אחרונים [לבוש/ועולת שבת/וט"ז/ומגן אברהם/ ואליה רבה].</p> <p>שו"ת אגרות משה [אוי"ח א/ק"צ] - ואף שגם להדליק לא נהגו שאשתו תדליק אף למהדרין מטעם דאשתו כגופו... וא"כ ה"ה כשאשתו הדליקה שאין לו להדליק, מ"מ אם רוצה שלא לצאת זה בשל זו ולהדליק כל אחד בפני עצמו = רשאי כדאיתא ברמ"א ...</p>
--	---

Explanation

<u>General</u>	<u>Local</u>
<p>מגן אברהם [אוי"ח תרע"ז/ט] - ומשום ברכה לבטלה ליכא כיון שאינו רוצה לצאת בשל אשתו ממילא חל חיובא</p>	<p>פני יהושע [מסכת שבת דף כ"א עמוד ב'] - ולכאורה יש לתמוה; כל טורח הנס זה למה? דהא קי"ל "טומאה הותרה בציבור", והיו יכולין להדליק בשמן טמא? ... לכך נראה, דעיקר הנס לא נעשה אלא להודיע להם חיבת המקום עליהם... בענין הנרות שהוא עדות לישראל שהשכינה שורה</p> <p>מגן אברהם [אוי"ח תרע"ז/ט] - אם רוצה להדליק בעצמו בכלל "מהדרין" הוא (ת"ה) ובתשו' מהרי"ל דמנהג פשוט הוא שאורחיו ובחוריו מדליקין כיון דהשתא מדליק כל אחד וא'</p>

Consistent Through the Year

<p>שלחן ערוך [אוי"ח רע"ג/ג] - ואם קידש בביתו, ושמע שכנו ושלחנו ערוך לפניו, יוצא בו... וכגון שנתכוין השומע לצאת, ומשמיע להוציא.</p> <p>משנה ברורה [רע"א/ה] - ודע, דכשאחד מוציא לחבירו ידי קידוש צריך לכוין להוציאו והשומע צריך לכוין לצאת. לכן מהנכון שיזכיר בעה"ב לבני ביתו שיכוונו לצאת ועיין לקמן בסימן רע"ג במ"ב סק"ל מה שנכתוב שם</p> <p>משבצות זהב [אוי"ח רע"ג/ב] - צ"ע: מי ששמע קידוש מאחר ולא נתכוין לצאת, רק "סתמא": אם רשאי לחזור ולקדש, כמו ב' בעלי בתים בחדר אחד, דהוה מקום סעודה לדידיהו וכ"ש למ"ד דרבנן א"צ כוונה... ולכן טוב שיכוין בפ' שלא לצאת בשמיעה זו, הא לא"ה רק שמע סתמא אין ראשי לקדש עוד שלא יהא ברכת קידוש לבטלה, רק ישמע מאחר ויכוין</p>	<p>Kiddush</p>
<p>● שלחן ערוך [אוי"ח תר"י/טא] - ליל יום הכיפורים... ואחר כך אומר: "שהחיינו"</p> <p>משנה ברורה [שם ג'] - וגם הצבור יאמרו כ"א בלחש. וטוב שימהרו לסיים הברכה שמברך לעצמו כדי שכשיסיים הש"ץ הברכה יאמרו אמן. ומ"מ יש להש"ץ לזוהר שיכוין להוציא הצבור מי מהם שירצה לצאת בברכתו:</p>	<p>Shehechyanu on Yom Kippur Night</p>

<p>● הרמ"א [ספירת העומר, או"ח תפ"ט/טז]- ואפילו ענה "אמן" על ברכת הקהל, אם היה דעתו שלא לצאת, יחזור ויברך ויספור בלילה (ב"י בשם רשב"א).</p> <p>פירוש הביאור הלכה [תפ"ט ד"ה ואפילו ענה אמן] - ר"ל: דהיה מנהגם שהש"ץ היה מברך ומוציא כל הקהל בברכתו והספירה היו מונין כל אחד לעצמו. וסד"א זכיון שענה אמן יחד עם הצבור ודאי כוון לצאת בהברכה על הספירה שמנה וממילא מוכח דכוון לצאת בהספירה ידי המצוה קמ"ל דלא אמרינן הכי כיון שכוון בהדיא שלא לצאת:</p>	Sefirah in Shul
--	-----------------

Beracha on Hallel in Shul

<p>בשם הגרש"ז אויערבנד [הליכות שלמה ראש חודש א/ט]- אין צריכין הקהל לכוון שלא לצאת בברכת הש"ץ, מפני שבזמננו דעת כל אדם שלא לצאת בברכתו.</p>	<p>הרב שטרנבוך [תשובות והנהגות בר"ט]- "הלל דראש חודש שהוא רק מנהג, ראוי לנהוג לברך ולסיים עם הש"ץ, וכך נהג החזון איש</p>	<p>הרב סלובייצ'יק [ניפש הרב" מאת הרב הרשל שכטר, עמ' קע"ה]- "ומן הנכון להקפיד בברכת ההלל שכל אחד יברך לעצמו ביחד עם הש"ץ, כי אם ימתינו עד לאחר שיענו אמן, כבר יצאו ידי חובה בברכה זו, ומה ששוב יברכו אותה הברכה תהיה כברכה לבטלה. והעולם אין מדקדקים בזה.</p>
--	---	---